

L'IRTA es prepara per a rebre 4 esturions que viuran anys en un tanc, fins que maduren

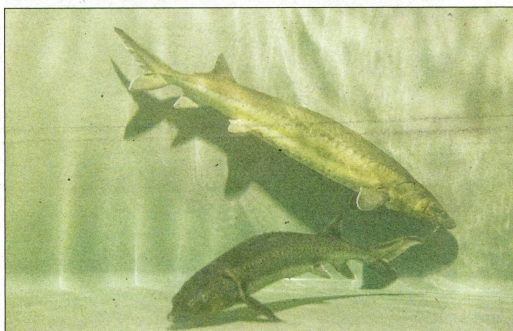
Arribaran a la Ràpita al febrer i seran introduïts en un vas de 60 m³, s'alimentaran de gambes i musclos congelats i la seua evolució es podrà seguir en reproducció en continu. La reintroducció de l'espècie al riu durant el 2019 dependrà que puguin arribar benjamins des del centre de cria a França

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

Camions refrigerats transportaran en setmanes, probablement al febrer, des de Bordeus fins a la Ràpita, a la seu de l'IRTA, quatre exemplars d'esturió europeu, en el marc del programa Life MigratoEbre per a la reintroducció de l'espècie al tram baix del riu Ebre, d'on va desaparèixer fa més de mig segle. Fins i tot hi ha previst un canvi d'aigua a mig trajecte per a reduir l'afectació del transport, segons l'investigador de l'IRTA Enric Gisbert. El lloc exacte de procedència seran les instal·lacions de l'IRSTEA (Institut National de Recherche en Sciences et Technologies pour l'Environnement et l'Agriculture) a Saint-Seurin-sur-l'Isle, a la Gironda, úniques a Europa dedicades a l'engreix i reproducció de l'esturió europeu, gestionat per l'associació MIGADO, que signarà un conveni amb l'Idecé i l'IRTA.

Estos quatre exemplars viuran a la Ràpita en captivitat, en un tanc de 60 metres cúbics que esta setmana s'ha començat a condicionar amb la revisió de tota la instal·lació, inclosos els sistemes de climatització de l'aigua, i s'hi han instal·lat dos càmeres que retransmetran en reproducció en continu els moviments diaris dels peixos. **"Pot ser una bona eina de difusió i sensibilització sobre el projecte"**, valora Gisbert. Es tracta de quatre exemplars mascles de metre i mig, de 7 o 8 quilos de pes, que hi viuran en captivitat uns quants anys, fins que maduren. Segons explica Gisbert, l'esturió naix al riu i els primers cinc anys viu entre l'aigua dolça del riu i la salada de l'estuari, després se'n va a mar obert fins que madura, als 14 o 15 anys, i torna al riu a reproduir-se.

EN CONDICIONS MARINES Els animals que vindran tindran més de 7 anys de vida i, per tant, ara es tindran en condicions marines, a una salinitat d'un 30 o 35 per mil i una temperatura d'entre 18 o 20 graus, una mica més alta que la que es trobaven a alta mar però que és la tem-

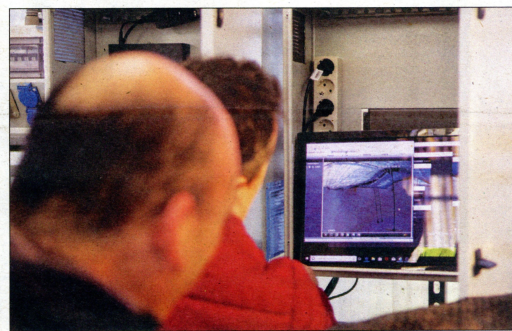

Preparatiu del tanc a la seu de l'IRTA. A dalt, detall de dos esturions al centre de cria de França i proves de les càmeres a la Ràpita. / MARIANO CEBOLLA / LIFE MIGRATOEBRE

peratura de confort **"més sostenible que es pot aconseguir quant al cost de la refrigeració"**. **"Menjaran gamba i musclo congelats, compaginat amb alguna ració de pinso"**, revela el tècnic de la unitat d'ecosistemes aquàtics de l'IRTA.

Per què només mascles? **"Són els que hi ha més al centre de cria de l'IRSTEA i d'esta manera no posem en perill cap femella, més gran i més sensible a la manipulació"**, respon. Durant uns anys (4 o 5 mínim) s'observarà el seu creixement i la seua maduració, i si produeixen esperma es congelarà i s'enviarà a l'IRSTEA per a fecundar alguna femella. No s'introduiran de moment

al riu perquè no estan madurs. **"Llançar-los al medi natural ara no tindria massa sentit i seria perdre's com a futurs reproductors. Però ja tenim els peixos aquí i el dia que reintroduïm l'espècie al riu, s'anirà recuperant"**, valora Gisbert. Això es començarà a fer amb una primera prova pilot en què l'IRTA amollarà al riu una cinquantena d'esturions molt joves, d'un o dos mesos de vida i uns 10 centímetres, als quals es farà un seguiment de la seua evolució i d'impactes com poden ser l'acció del silur (un dels depredadors que se suposa que van rematar l'esturió perquè desaparegués del tram final de l'Ebre fa 50 anys). Després

los durant un parell de mesos". Per tant, si hi ha sort abans de finals d'any el projecte podria agafar una nova dimensió. Se suposa que aleshores també estarà enllestida la rampa de peixos de Xerta en projecte per part de l'Idecé i si no és el cas, es podrien igualment alliberar de forma experimental alguns exemplars per sota de l'assut i altres per sobre. A la llarga, la connectivitat, però, és irrenunciable: l'esturió mitjà pot fer entre 1,5 i 1,8 metres i 100 quilos de pes (pot arribar a fer 6 metres, pesar 400 quilos i viure més de 100 anys) i necessita riu per a moure's amunt i avall i per a trobar més hàbitats on alimentar-se i reproduir-se.

Segons l'IRTA, l'IRSTEA va encetar el programa de conservació de l'esturió europeu als anys 80 i fins ara només hi ha un petit lot d'animals reproductors a Alemanya, des de finals dels 90. Per tant, serà la segona vegada que estos peixos surten de França amb la finalitat potencial de repoblar els rius.

Els estudis fets corroboren que si s'introdueixen mascles i femelles reproductores a l'Ebre, en les condicions hidromorfològiques actuals del riu entre Xerta i Flix trobarien zones per a desovar i reproduir-se equivalents a vuit hectàrees. El projecte busca no només reintroduir l'esturió a l'Ebre sinó també millorar les condicions d'altres peixos migradors com ara la saboga, l'anguila o la llamprea. ■

hi ha previst un pla de repoblació amb introduccions molt més massives, de milers d'exemplars.

L'associació MIRADO gestiona a França l'últim estoc d'esturions reproductors que van madurar al riu i ara estan en captivitat perquè es reproduïsquen regularment i sota control, però els últims anys la inducció a la posta d'ous no ha estat fructífera per circumstàncies diverses, segons transmet Gisbert: **"Haurem d'esperar que ho siga perquè ens envien esturions petits. Si això es resol la propera primavera i hi ha nova descendència, una part d'estos peixos ens els donaran perquè els alliberem a l'Ebre, després d'engreixar-**